

[Bollmann]

for, jeg spørger, om redegørelsen kommer til at dreje sig om boligsektoren i hele sin bredde.

Boligministeren (Agnete Laustsen):

Dagsordenen lægger op til en redegørelse for den aktuelle situation på boligområdet samt for regeringens boligpolitiske målsætninger og initiativer på området, og derfor vil boligmarkedet i denne formulering naturligvis blive belyst i redegørelsen.

Pelle Voigt (SF):

Jeg synes, der er grund til at takke ordførerne for de partier, som er medforslagsstillere til den dagsorden, der bliver vedtaget om et øjeblik. Der er måske især grund til at takke Socialdemokratiet for det store arbejde, den socialdemokratiske ordfører har gjort for at få vedtaget dagsordenen.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg synes, at det er et banebrydende resultat, vi har nået under den debat, som har været her i dag, og at det har vist sig fuldt berettiget, at den netop blev rejst som forespørgselsdebat.

Vi har i mange år en passant i boligpolitiske debatter om størrelsen af den almennyttige kvote osv. været inde på at diskutere huslejespørgsmålet, men vi er altid havnet i afsporinger af diskussionen, i vanetænkning, i betragtninger om, at tingene givetvis nok ikke kunne gøres anderledes uden yderligere store offentlige tilskud, og vi har stået med det problem, at f.eks. en forhøjelse af rammebeløbet, som jo er en nærliggende måde at yde større offentlige tilskud på, umiddelbart og samtidig også udløser højere huslejer.

Nu har vi omformuleret problemet, og problemet er omformuleret af et stort folketingsflertal i fællesskab, nemlig et flertal, der som noget helt centralt i den boligpolitiske redegørelse, vi skal have til efteråret, peger på, at det må kunne lade sig gøre at nedsætte huslejen i det almennyttige byggeri uden yderligere offentlige udgifter.

Det betyder, som jeg var inde på tidligere i dag, for SF ikke nødvendigvis, at vi ikke skal anvende flere midler på det almennyttige byggeri. Det betyder først og fremmest, at de midler, som i øjeblikket anvendes både til direkte støtte, til boligsikring og til boligydelse, efter vores opfattelse må kunne anvendes sådan, at det slår tydeligt igennem på huslejerne, så vi får

huslejer, som almindelige mennesker har råd til at betale.

Jeg vil i særlig grad sige, at jeg var glad over at høre indlægget fra Det Radikale Venstre, som jeg synes udtrykte stor forståelse for, hvad SF's intentioner med denne debat og disse initiativer har været, og udtrykte en høj grad af enighed med vore synspunkter. Jeg må også sige til ordføreren fra Kristeligt Folkeparti, at jeg fornemmer, at den måde, Kristeligt Folkeparti går til denne sag på, også Kristeligt Folkepartis forståelse af, at der er mange forskellige elementer, der har skabt dette høje huslejeniveau, og at man skal se på de forskellige omkostninger også drifts- og administrationsomkostningerne, i høj grad er et værdifuldt bidrag til debatten.

Så jeg må konkluderende sige, at det, at vi kan vedtage – og oven i købet imod Fremskridtspartiets stemmer – denne dagsorden, er noget glædeligt og banebrydende. Vi håber, at diskussionen vil fortsætte op til redegørelsen i efteråret, det vil vi i hvert fald bestræbe os på at gøre vores til, og også at alle de uklarheder, som naturligt er kommet frem i debatten i dag, vil blive diskuteret, så vi når frem til ordentlige og holdbare løsninger og til en seriøs og konstruktiv debat på basis af boligministerens redegørelse til efteråret.

Jeg skal endelig sige, at vores skuffelse over, at dette debatgrundlag ikke tilvejebringes af et sagkyndigt udvalg, kan ligge på et meget lille sted. Vi troede, da vi formulerede forespørgslen, at det var en model, ministeren foretrak, ud fra den betragtning, at vi nu har haft en række af disse udvalg, de er nærmest institutionaliserede, og at vi for ganske nylig havde et udvalg, nemlig det såkaldte Ølgaardudvalg, som, hvis man betragter udvalgets arbejde med en splint af troldspejlet i øjet, kunne betragtes som et udvalg til at sætte huslejen i vejret. Derfor tænkte vi, at ministeren måske også ville være med til et udvalg, der kunne se på at sætte huslejerne ned, og at ministeren og ministeriet selv vil påtage sig at komme med et bud og belysning af disse problemer. At det oven i købet så kan gøres hurtigere, er vi kun yderligere tilfredse med.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Der tales højere i salen end fra talerstolen. Det er en fordel at kunne høre, hvad der bliver sagt.